

EXCURSIE HONDBOSSCHE ZEEWERING

Inleiding

Zoals reeds eerder in het Cb aangekondigd zal op zaterdag 16 oktober 1999 de NMV-excursie achter de Hondbossche Zeevering plaats vinden. Hier is een woord van dank op zijn plaats. De heer Van der Hammen van de provincie Noord Holland heeft gegevens geleverd over het te onderzoeken gebied. Dankzij de mede-werking van de heren Klomp en Van Dijk van Natuurmonumenten is het mogelijk om het Vogelreservaat De Putten op mollusken te onderzoeken. Eén van beide heren zal ons tijdens de excursie in het vogelreservaat begeleiden. Voor leden van Natuurmonumenten is deelname gratis, niet-leden betalen f 5,-.

Het Vogelreservaat De Putten ligt in de Noordhollandse Verenigde Harger- en Pettemerpolder. Dit is een open polder met vogelrijke graslanden. Het gebied is in de vorige eeuw ontstaan toen dijkbouwers kleigrond nodig hadden. Het gebied bestaat dan ook uit kleiputten. Momenteel is het gebied 38 hectare groot. Het bijzondere is dat het om een brakwatergebied gaat. Door de provincie Noord Holland is op een aantal punten rond het vogelreservaat naar mollusken gezocht. De gegevens van deze NMV-excursie kunnen hierop een goede aanvulling geven. Evenals de gegevens van de provincie Noord Holland zullen deze opgenomen worden in het EIS-bestand en gebruikt worden voor het ANM-project.

Verzamelpunt

Vanaf Camperduin neemt u de weg richting Petten via de Hondsboscheweg. Op een gegeven moment krijgt u het reservaat aan uw rechterhand, aan de linkerkant van de weg is een parkeerplaats. Deze parkeerplaats is het verzamelpunt. Omdat ik niet op de hoogte ben van eventuele cafe's in de nabije omgeving, is het zinvol om zelf eten en drinken voor de dag mee te nemen.

Voorgesteld programma

- 9.30 verzamelen op de parkeerplaats; korte toelichting en uitleg van de verzamel spelregels (rest van de ochtend inventariseren in het natuurreservaat)
- ca 12.30 lunchpauze en bespreken middag programma a.d.h.v. de uitgereikte informatie
- ca 16.00 einde excursie

(Graag tijdig opgeven zodat er voldoende begeleidende informatie kan worden gekopieerd).

A.D.P. van Peursen

HUIS- OF NAAKT

Waarschijnlijk ben ik de enige die dit jaar regelmatig de enige echte Hemelvaartsoep heeft gemaakt. Weliswaar is het recept familiegeheim, maar ik ruilde het dit voorjaar met een kromgetrokken Gelders boertje voor een door mij gedrukt boek. Inmiddels is de brave borst opgenomen in een verzorgingstehuis. De soep is te smakelijk en te rechtvaardig om in vergetelheid te raken - nooit geweten dat er rechtvaardige soep bestond. Bovendien voedzaam en goedkoop, actueel en hip want ook bijzonder milieuvriendelijk.

Het belangrijkste ingrediënt is slak; huisje- of naakt. Zoals bekend zijn er vier periodes waarin men ze makkelijk raapt: bij zonsopgang, zonsondergang en vlak voor en na een regenbui. Zonsopgangslakken zijn het lekkerst omdat ze 's nachts hun buikje vol hebben gegeten. Voor vier personen rape men circa veertig lakken (huis- of naakt) en kookt ze met een afgestreken eetlepel zout vijf minuten in een liter regenwater. Voeg een half pond onbespoten en fijngehakte brandneteltoppen toe, vier laurierblaadjes, drie gekneusde jeneverbessen en een mespuntje cantharelpapper. Laat de soep afkoelen en werk het zwikje door een panty (boertje prefereerde overigens een gedragen nylonkous) of een fijnmazige zeef. Peuter het geslonken vlees uit de huisjes en snijd het net als de ingeklonken naaktslakken in stukjes. Breng de bouillon opnieuw aan de kook. Versnipper twee biologisch-dynamisch geteelde uien plus een goed gewassen, forse prei en voeg de groente samen met het slakkenvlees al roerend toe. Hard en snel doorkoken en bijtbaar serveren in een voorverwarme kom of bord. Heerlijk met in olijfolie gebakken blokjes oud brood. (Oud brood is niet hard, géén brood dat is pas hard). Enkele druppels Angostura, een aromatisch kruidenbittertje gewonnen uit gentiaan, geven het geheel een exotisch parfum.

Nota bene: die druppels maken geen deel uit van het oorspronkelijke familie-recept; mijn boertje gebruikte simpelweg Maggi. Heeft u gewetensproblemen, denk dan aan het aloude adagium: Een oog om een oog, tand om tand. Wie z'n billen brandt moet op de blaren zitten. Dus: eigen schuld, dikke soep. Moeten ze de zaailingen maar niet opslimmen.